

141 *in* iurib. Igitur neque contra testamentum. Quia tunc jus rumpendi regulatur à jure succedendi ab intestato, ut in l. posthumus, §. si quis ex his, ff. de inoff. testam. text. in l. 1. §. si filium, & in l. illud §. 1. ff. de bonor. possessor. contra tabul. text. in §. eadem, in versum adoptiuos, Inst. de hered. b. qua ab intest. deser. quem text. meliorem juris ad hoc dicitur: Iaf. in d. §. & quid tantum, in l. 1. l. 1. n. 47. & Ant. Gom. in l. 22. Taur. nu. 9. ubi alios textus allegat.

142 Quorum tunc iurium argumento inferit eleganter Bar. in leg. si n. §. ff. ad Tertullian. quod stante statuto, quod filia dotata non succedat ab intestato, si ipsa præterita sit in testamento, vel ex hereditate, non poterit illud rumpere, quia cum per statutum priuatur jure succedendi ab intestato, per consequens & jure rumpendi priuatur: & ita opinionem illam Bar. per regulam dictorum iurium sequuntur Bald. Angel. & Fulgos. in d. §. si quis ex his, & tenuit Paul. de Castr. bene declarans in l. 2. n. 1. ff. de inoff. testa. tenet idem Bar. in l. 1. §. sciendum, in si ff. de suis & legit. hered. dicit communem Iaf. in aub. nonissima, nu. 56. de inoff. testam. dicit communem Ant. Gom. in l. tom. variar. cap. n. nu. 9. ubi plures allegat: dicit etiam communem idem Anron. Gom. in l. 22. Taur. n. 9. ad fin. sequitur vltra eum Paul. de Castr. in d. §. & quid si tantum nu. 10. ubi Iaf. in l. 1. l. 1. nu. 58. testatur esse communem plures allegans, quem alio numero corrupte allegauerat Ant. Gom. saltem in mea impressione. Sic igitur in proposita questione, cum nepos ab intestato, secundum jura hodierna, excludatur per filium emancipatum, & opinionem Bar. ut etiam jure rumpendi priuatur: & opinionem Bar. in d. §. si testatur etiam communem & tenendam Alciat. lib. 3. paradox. cap. 1. per tot. ubi refert duas limitationes & eas examinat.

143 Secundo tunc principaliter opinio Bar. fundatur eodem themate recte, quia cum filius emancipatus in totum præferatur nepoti ab intestato, secundum jura hodierna & communes traditiones, & sic testator tacite videatur relinquere ventientibus ab intestato, ut in l. consuetudine, & in l. si quis cum testamentum nullum, ff. de iur. codicill. à fortiori testamento facto, & instituto ipso filio emancipato, quia non debet esse deterioris conditionis, voluntatem patris expressam habens, quam si tacitam tantum haberet, pro ut contingit ab intestato, arg. text. in l. Titia Seio, §. ff. de legat. 2. & testator non videtur culpandus, qui expresse reliquit ei, qui ab intestato tacite ex legis dispositione h. biturus erat: & ita opinionem Bar. in d. §. & quid si tantum: his fundamentis sequitur ibi Paul. de Castr. nu. 9. reprobans opinionem quorundam tenentium, quod licet hujusmodi testamentum sit validum de jure civili, & sic possit adiri hereditas: sed post hereditatem aditam possit contratabulare nepos, & inquit, quod contra eos sæpe ipse cõsultuit, & alij: & opinionem præterea Bar. testatur communiter approbatam ibi Fortunius Garzia n. 132. & 136. Iaf. l. 1. l. 1. n. 5. & 56 & in l. 2. l. 1. n. 19. & Alciat. lib. 3. paradox. cap. 10. ad si. n. 6. & opinionem Bar. testatur esse receptissimam Costa in d. §. & quid si tantum in 3. part. repet. n. 117. ubi late probat: sequitur etiam Vigil. in d. §. sed hæc quidem vetustas, ad si.

144 Vltimo tunc ex distinctione communi glossarum inferitur, quod cum ex testamento non sit sublata hodie differentia emancipationis & patriæ potestatis, non poterit pater substitutio hujusmodi non possit fieri nisi filio, qui sit in potestate patris, ut supra dictum est: & ita in terminis tenet Bar. in l. 2. in princ. nu. 7. ff. de vulg. & pupill. ubi dicit, ita omnes tenere: & tenent omnes indifferenter, secundum Alex. ibi, nu. 14. & est conclusio sine exceptione secundum Iaf. ibi, nu. 18. &

est communis secundum Soc. ibi, nu. 6. dicit communem plures allegans insignis præceptor meus Ant. de Meness. in l. 3. n. 4. C. de iur. & facti ignor.

Vltimo tunc est advertendum juxta proxime dicta de emancipatione, quod licet filius emancipatus hodie ab intestato succedat ad similitudinem suorum, & sic tanquam suos habeatur: tamè hoc procedit hoc modo, ut emancipatus, qui olim erat incognitus de jure civili, hodie cognoscatur: item, quod sibi debeat legitima in bonis patris, sicut filio in potestate: item, quod tanta legitima debeat filio emancipato, sicut filio suo: item, quod habeat remedia civilia, si non relinquantur sibi legitima prædicta, scilicet eo casu, quo sine causa præteritur, ut supra dictum est: item, quod possit adire intra 30. annos, nec excludatur per lapsum anni, sicut excludatur de jure prætorio. Sed non est sublata differentia, ad hoc, ut succedat cum privilegio prærogativa, qua succedunt filij sui, qui sunt in potestate: ita hæc omnia tenet in specie Ant. Gom. qui bene probat in l. tom. c. 9. nu. 24. & tenent & sentiunt gl. & Dd. communiter, qui tenent supradictam communem opin. quod sit sublata differentia ab intestato & non ex testamento: & in specie Bald. in aub. in success. n. 3. & in d. aub. ex causa, n. 12. & Rol. Passager. ubi supra. & sentit bene gl. in l. sem emancipati, C. de collat. in verb. veniente, in vers. quia illud, ubi tenet, quod hodie est sublata differentia quoad succedendum, non vero quoad conferendum, quia emancipatus ita hodie confertur suis, sicut olim: & hanc opinionem, allegans supradictas gl. & plures Dd. testatur communiter approbatam Dominus meus in d. l. 3. nu. 11. C. de iuris & facti ignorant. & testatur communem Menchac. de successio- num creatione, §. 19. n. 7.

Ex tunc qua communi & recepta sententia inferitur, quod cum qualitas transmittendi hereditatem non aditam ex potètia suiatis, sit merus effectus & qualitas suiatis: ut probat textus in l. vnic §. in nouissimo, vers. hereditatem, C. de caduc. tollend. l. 1. & ibi communiter Dd. de iure deliber. emancipatus etiam hodie minime transmittit prædicto modo hereditatem non aditam, etiam ab intestato licet in hoc articulo cogitandum reliquerit Bar. in l. ventre, n. 24. ff. de acquir. hered. & contrarium innuit idem Bar. in l. cum quidam, §. suum heredem, vers. vlt. nota, ff. de acquir. hered. idem Bar. in aub. si qua mulier, n. 5. C. de sacrosanct. Eccl. les. Contraria tamen opinio est verior & communior, imò quod non ex transmittat potètia suiatis, quam tenet Bald. in d. aub. in success. n. 3. & in d. l. 3. n. 5. & est cõmunis hæc opinio, ut infinitos allegans testatur Ant. Gom. d. tom. 1. c. 9. n. 24. eandem plures referens testatur communem Dominus meus ubi supra, nu. 12. & eandem opinionem sequitur Segura in repetit. l. coheredi, §. cum filia, num. 11. ff. de vulg. & pupill. & ibi eius addit. plures allegat, dicit etiam communem Menchac. d. §. 19. num. 6.

Ex tunc quo inferitur eleganter, secundum Doct. Padillam ubi supra, cum Ant. Gom. quem refert, quod licet hodie filius vxoratus, modo & forma traditis in l. 4. 7. Tauri, habeatur pro emancipato, ut ibi dicitur: tamen talis emancipatus etiam hodie non transmittit ex potètia suiatis hereditatem non aditam: quam opinionem iterum tenuit Ant. Gom. d. num. 24. ad fin. quem non ibi, sed in d. l. 47. allegauit Dominus meus ubi supra, qua l. 47. Tauri, hodie est l. 8. tit. 1. lib. 5. Noua Reg. cop. Reg.

Item tunc ex supradictis inferitur, quod emancipatus etiam hodie non gaudebit beneficio l. fin. C. de repud. hered. concessio suis, ut infra triennium possit reuocare abstentione à factam ab hereditate paterna, de qua lege supra dictum est. Nam cum hæc sit qualitas suiatis, merito

merito quod in emancipato locum non habet, etiam hodie: hæc est communis opinio secundum Menchac. d. §. 19. n. 6. & latissime secundum Padillam in l. 3. n. 10. C. de iur. & facti ignor. contra gl. in d. l. si. que contrarium tenebat, cum esset hodie sublata differentia. Sed in quo sit sublata, iam vidistis: & ita tenendum, quamuis Iaf. relatus per dominum meum, ubi supra, dixerit, opinionem gl. esse communem.

149 Item & vltimo addendum est, quod etiam hodie durabit differentia text. in l. 1. §. sed videndum, ff. de success. edict. ut scilicet, licet filius in potestate, repudians vel exclusus tempore vno capite vnde liberi, admittitur per vnde cognati, & vnde legitimi, id tamen non habebit locum in filio emancipato etiam hodie, quia hæc est qualitas succedendi: ita tenet eleganter Alciatus li. 4. Paradox. c. 4. contra alios, quos refert: & ante eum tenuit Alexand. leg. certum, numer. 4. ad finem, Codic. unde legit. Sed & sunt aliæ plures differentie, que hodie durant, quas congerit Segura ubi supra, n. 8. & seqq. & Emanuel Cost. d. §. & quid si tantum, in 3. part. repet. n. 207. vique ad n. 242.

Tertia ampliatio materia ad-
ptionis.

150 Tertio principaliter tunc conclusio nostri text. ampliatur, ut procedat etiam in filio adoptato: Is enim suus heres efficitur patri adoptanti: ita probat & ampliat text. in §. 1. in fin. infra de heredit. que ab intestat. deser. ubi text. probans conclusionem supradictam nostri text. inquit, non in reff. an naturales, vel adoptiu. sint filij: idem probat textus in princ. Institut. quibus modis testament. instrument. ubi probatur, quod si quis adoptet post testamentum à se conditum, rumpitur testamentum, & inquit text. quasi agnatione sui heredis: idem probat text. in §. adoptiu. Inst. de exhered. lib. ubi probatur, quod quamdiu sunt in potestate patris adoptiu. eiusdem iuris habentur, cuius sunt ex iustis nuptiis quæriti, ac proinde exheredandi aut infirmitudi sunt: text. in §. sed hodie, Inst. de adopt. l. cum in adoptiu. in princ. C. de adopt.

151 Ex quibus iuribus inferitur optime, quod cum adoptatus sit suus, & filius suus transmittat hereditatem non aditam ex potètia suiatis, l. vnic §. in nouissimo, vers. hereditatem, C. de caduc. tollend. cum similib. ita & filius adoptatus illam transmittit: ita expressa glo. singularis in l. 3. §. qui fideicommissam, verbo, non mutat, in fin. ff. de hered. bus inst. quam ita singularem dicit Aretin. in l. ventre, n. 16. ff. de acquir. end. heredit. & illam gl. testatur communiter approbatam, plures referens Antonius de Menesses in l. eam, quam, nu. 7. Codic. de fideicommissis. Quod quidem verum erit, & indistincte locum habebit in adoptato ab auo, siue ex testamento, siue ab intestato, vel contra testamentum, ut in dicto §. sed hodie, & in dicta l. cum in ad. princ. in principio, & in §. aliqua, qui est §. penultim. vers. sic final. Inst. de hereditat. que ab intestat. deser. §. Sed adoptatus ab extraneo tantum succedit patri ab intestato, & dicitur suus ei; quia ex testamento nihil tenetur ei relinquere, neque subintrat eius patriam potestatem: ita probat expresse text. in d. l. cum adoptiuus, §. sed ne articulum, per totum: & ibi, si intestatus pater extraneus adoptiuus decesserit, habere eum sui heredis ius, ad eius tantummodo successione: & text. illum dicit mirabilem Bald. Iaf. & Ant. Gom. quos s. reuli in tertia difficultate contra communem diffinitionem suiatis: & cum illo textu confonet l. 8. §. 9. tit. 16. part. 4. idem probat textus in §. penultim. & in §. sed hodie, supra allegatis: & ita, quod adoptatus ab extraneo transmittat hoc casu ex potètia suiatis, tenet Baldus in d. l. ea, quam, colu. 1. C. de fideicommissis: & Ioan. Orosc. in l. si quis nepotem, nu. 2. ff. de

adopt. & ita hanc materiam intellexit Padilla ubi supra num. 6. & 7.

152 Neque tunc obstant text. in d. princ. Institut. quibus modis testament. instrument. & in d. §. adoptiuus, ubi indistincte succedunt contra testamentum, quia necessario intelligendi sunt in adoptatis ab auo: ita gl. in dict. princ. verb. constitutionem, & gl. in §. tom. autem, verb. adoptat. de inoffic. testam. & sequitur Iaf. in l. qui se patris, n. 1. C. vnde li. Et adde, quod hoc casu adoptatus hic ab extraneo præferatur ab intestato ascendentibus patris adoptiu. de iure communi, secundum communem opin. de iure vero Regio per l. 6. Taur. secus; secundum Gregor. Lopez in l. si gl. si. tit. 16. part. 4. & in l. 17. tit. 1. part. 6. gl. magna ad finem: & secundum Ioan. Baptistam in suo tractatu communium opinionum, litera F. nu. 16. fol. 73. in princ.

153 Et ex text. in d. §. penult. dicitur: Nam & in huiusmodi casu, neque quarta ei seruatur; constat, quod filio adoptato ab extraneo, non debetur quarta ex constitutione Diui Pij. Pro cuius intellectu præsuppono, quod adoptatio cadit in his, qui sunt sub patria potestate; & sit auctoritate iudicis; arrogatio vero in his, qui sunt sui iuris, & sit ex rescipio Principis: ita probat text. in §. 1. Inst. de adopt. l. 2. ff. de adopt. l. 7. tit. 7. part. 4. & his arrogatis debetur quarta pars bonorum arrogantis, quia subintrant potestatem eiusdem patris arrogantis: text. in §. fin. ff. de adopt. & hæc quarta pro legitima à lege eis assignatur: textus est in l. Papi- nianus, §. si quis impubes, ff. de inofficio testament. textus capitalis in materia, in leg. si arrogator, ff. de adoption. l. 1. §. impubere, de collation. bon. text. in §. cum autem, vers. scilicet, item non aliter, supra de adopt. & probatur in l. 9. tit. 5. part. 6.

154 Nunc dico, quod hæc tunc quarta tantum debetur filio arrogato modo supradicto, quod quidem æquum est, cum huiusmodi arrogatus intret potestatem noui patris, ut diximus; adoptatus autem ab extraneo minime sed imò iura patris naturalis illa sibi manet; & ita hoc probat textus expressus in dict. §. pen. scilicet, quod non debeat quarta dict. filio adoptato, quod est profecto notandum, quia solet decipere peritos viros; præcipue, cum contra hoc sit text. in leg. finali, ff. si quis in fraud. par. ubi probat textus, quod constitutione Diui Pij cauetur de impubere adoptando, ut detur ei quarta ex bonis adoptantis. Sed respondeo, quod ibi improprie ponitur adoptio pro arrogatione, vel ponitur tanquam genus pro specie: Nã adoptio est genus, quod diuiditur in adoptionem & arrogationem: ut in leg. 1. ff. de adopt. vnde nil mirum si vnum pro altero ponatur, ut notat Ioan. Orosc. per text. ibi in dict. l. si arrogator, num. 8.

155 Et adeo tunc procedunt supradicta, ut neque etiam adoptato ab auo debeat hæc quarta: ut est text. in dict. penult. tenet gloss. in d. l. cum in adoptiuus, in princ. verb. reuerti ad medium, quam sequitur dicit valde notabilem Iaf. in d. l. si arrogator, n. 9. dicens, esse text. expressum. Sed advertatis, quod text. in d. §. penult. loquitur in adoptato ab extraneo; præterea adoptatus ab auo in omnibus succedit, vnde non est necessaria ei quarta, quæ ex constitutione Diui Pij solet dari arrogatis.

156 Sed ego tunc considero maximum commodum ex hoc, quod teneatur auus adoptans nepotem, relinquere necessario quartam filio adoptato: Nam si nõ teneretur & habet alios filios, pariter succedent cum adoptato: ut est text. expressus in l. si parens, C. de suis & hered. & in l. pen. tit. 16. p. 4. & sic poterit contingere, quod non habeat quartam partem bonorum aui: ad vero si teneatur auus ei relinquere quartam prædict. intelligitur, secundum veriorum opinionem de iure communi de quarta omnium bonorum, licet sint alij plures filij, &